

Dertil kommer, at Lovforslaget synes at hvile paa en fejl Forudsætning. Jeg kan ikke undlade at henlede Opmærksomheden paa en Udtalelse i Bemærkningerne til Lovforslaget, hvor det siges, at indenfor Landdistrikterne faar Landbrugshuse og Gaarde med indtil 2 Tdr. Hartkorn Lettelse i Skattebyrden, og den højtærede Finansminister har udtalt noget lignende, idet han siger: Navnlig vil Lettelsen være stor for Huse, til hvilke der ikke hører Jordbrug eller kun et lille Jordbrug. Jeg har haft Lejlighed til at gennemgaa Vurderingen til Ejendomsskyld og til Jordværdi i min egen Kommune, og jeg er kommet til det Resultat, at saa godt som alle Huse — lige fra de mindste, blot der er et Par Skæpper Land eller 3 med Have —, Husmandsbrug og Gaardbrug faar Paa-læg. Efter min Opgørelse stiller Forholdet sig saadan, at der i denne Kommune bliver for Husmændenes, Gaardmændenes og de større Landbrugs Vedkommende et Skattepaalæg af ca. 900 Kr., medens Nedsættelsen andrager 46 Kr. Jeg har naturligvis som Grundlag ved Beregningen benyttet Fradraget 4500 Kr. efter de nugældende Regler og 10 000 Kr. efter Forslagets Bestemmelser. Altsaa, Kommunen faar et forøget Skattepaalæg af ca. 900 Kr. og en Nedsættelse paa 46 Kr. Af disse 46 Kr. falder de 23 paa Forsamlingsbygningen, Brugsforeningen og 2 Andelsmejerier, medens de andre 23 falder paa nogle enkelte Haandværkere, et Par Husmænd, som har særlig fine, nye og værdifulde Bygninger, og et Par Parcellister, som ligeledes har særlig gode Bygninger. Det er altsaa Resultatet. Det forekommer mig derfor ikke, det kan være rigtigt, naar det siges, at Lettelsen navnlig vil være stor for Huse, til hvilke der ikke hører Jordbrug. Jeg tænker, at Forholdene vil stille sig paa lignende Maade rundt omkring i Landet, hvis man foretager en tilsvarende Opgørelse.

Det, der altsaa vil ske her, er en Forskydning af de faste Grundskatter til Staten over paa Landbruget, og jeg synes ikke, Forholdene taler for, at dette skulde ske i disse Tider. Naturligvis skal jeg gerne erkende, at de Beløb, det her drejer sig om, ikke er store; om der kommer en Forhøjelse paa 1 Kr. eller 2 eller 3 for en Husmand og en Forhøjelse paa 7, 8 eller 10 Kr. for en Gaardmand, kan selvfølgelig ikke ruinere ham. Men det, som jeg synes er det urigtige, er, at vi ved en Lov som denne forskyder de faste Skatter over paa Landbruget, baade det mindre og

det større. Det er jo ikke Meningen, at Statskassen skal have større Indtægter, fordi denne Beskatningsform gennemføres, og der bliver altsaa en Lettelse for andre. Hvor gaar da denne Lettelse hen? Den gaar til Stationsbyerne, hvor Villaejere og den Slags Folk vil faa en Nedsættelse, som skal ydes af andre.

Se, hvis der nu her, som det ogsaa er antydnet, kun var Tale om et Forsøg, vilde jeg sige, at saa kunde det maaske lade sig forsvare, og i hvert Fald vilde jeg for mit Vedkommende ikke have udtalt mig stærkt derimod — vi har jo i Tidens Løb gjort mange Forsøg; som Regel er de lidt kostbare, men vi er dog sluppet over dem, saa et Forsøg mere eller mindre kunde maaske nok lade sig høre. Men efter de Udtalelser, som er fremkommet fra den højtærede Finansminister, skal det jo ikke være noget Forsøg, idet Meningen tværtimod er den, at vi i den kommende Samling skal have et Lovforslag om, at i alt Fald en Del af de kommunale Skatter skal paalignes efter Grundværdien. Dette mener jeg ikke under nogen Omstændigheder at kunne medvirke til, og derfor har jeg taget det Standpunkt at ville stemme imod det foreliggende Lovforslag. Jeg har overvejet nøje, om jeg ikke kunde indtage samme Standpunkt som en Del af mine Partifæller i Folketinget, nemlig at lade være at stemme, men af Hensyn til, at vi altsaa kan belave os paa at se et Lovforslag — maaske endog paa at faa det gennemført —, hvorefter de kommunale Skatter delvis skal udredes gennem en Paaligning efter Grundværdien, mener jeg det rigtigst allerede nu at tage afgjort Standpunkt derimod og sige nej til det foreliggende Lovforslag.

Ordføreren (J. A. Hansen): Hvis man skulde tro alt, hvad man hører om, hvordan Forskydningen vil foregaa, vilde man komme noget i Knibe. Fra saa at sige samtlige Købstæder er der gennem deres Organisationer fremkommet Indsigelse mod Gennemførelsen af Jordværdiskatten, og det er dog vist, fordi de tror, at den vil komme til at tynde haardere paa dem end Ejendomsskylden. Vi har ogsaa hørt, at de større Landbrugere vil faa et Tillæg, og nu sagde den sidste ærede Taler, min ærede Partifælle (Ole Hansen), at ogsaa de mindre Ejendomsbesiddere vil faa et Tillæg. Det kan ikke være rigtigt alt sammen. Selvfølgelig vil Ejere af mindre Huse, hvis Værdi ikke har været over 4500 Kr., faa den Jordværdiskat, som følger af den